

Poziția limbii române în cadrul „uniunii glotice balcanice”

Apartenența românei la „uniunea glotică balcanică” este o problemă încă disputată. Ceea ce încă îi împiedică pe români să își considere propria limbă ca importantă componentă a acelei uniuni este proasta faimă a „Balcanilor”. Din punct de vedere lingvistic, originea latină a românei și apartenența ei la „uniunea glotică balcanică” nu se contrazic reciproc. Similitudinile structurale cu bulgara vecină, ca și cu albaneza și parțial cu greaca sunt prea evidente și nu pot fi neglijate. Poate că dezvoltarea lingvisticii de contact ne va ajuta să trecem peste obstacolele ideologice și să ajungem la o mai bună înțelegere a faptelor. Un semn bun este că *Introducere în lingvistica balcanică*, o carte pe care autorul prezentului articol a scris-o împreună cu Arion Vraciu, a putut să apară într-un sfârșit la Iași, în 1999, după ce a așteptat 25 de ani pentru a fi publicată.